

«Vua» rượt lặn bị phạt tù rồi khóc

Chắc hẳn chú độc-giá con nhà cũ tên Scarface Al Capone là một tay canh-chia hàng nhậu chuyên nghề bán rượu lậu bên Hoa-kỳ. Mới rồi đây bị tòa Thượng-tỉnh phạt 11 năm tù và 50.000 đồng mỹ-kim tiền và sẽ tới trước thềm và làm lặn hai số thân của nhà vua.

Khi «vua» từ giả cái khảm ở Cook County qua khảm Atlanta, mặt coi à-ê, thế-thâm lăm. Chánh-phủ có phái một toán lính đưa anh ta và canh phòng rất nghiêm nhặt. Khi lên xe rồi thì anh ta bị xiềng ngay, vì nếu lòi thối chắc anh ta đi đâu vì thượng sách. Nhiều nhà chụp hình và ký-tiểu báo-giới có đến tiễn-tống anh ta nữa.

Cái án 11 năm này sẽ có thể bớt xuống làm 7 năm, nếu như «vua» lúc ngồi tù giữ mình đúng theo phép tắc. Tuy vậy, «vua» hãy còn trông đợi Tổng-hống Hoover ân xá, nhưng việc đó không lấy gì làm chắc.

Lúc Al Capone còn làm khách tại khảm Cook County, anh ta ăn uống thứ gì tự ý, được xem báo chí, được nghe ca hát trong máy radio, thật sướng hơn tù khác nhiều bề.

Capone trước kia oai-vĩ lăm, ai mà động đến anh ta, thời ít bị anh ta hăm-hai. Thế mà bây giờ thấy mẹ đến thăm, anh ta khóc như một đứa con nít vì cái đơn chống án của anh ta bị tòa Thượng-tỉnh bắt đi. Anh ta ôm vai mẹ, giọt lụy chứa chan nói rằng: « Tại công-chúng ta thân quá nên tôi mới bị tù-tội như vậy », (I am victim of public clamor).

Ngồi buồn anh ta than-thở với ban cùng ở chung khảm với anh ta: « Tôi gặp phải etu bài xấu » quá ! Tôi là người dân tốt, tôi làm nhiều chuyện phải làm. Tôi chỉ bán rượu cho người ta, mà thứ rượu này bị cái luật « tân-nhân » kia cấm, chớ có gì đâu ! »

Bữa anh ta dúi khảm chỉ có mẹ, vợ, và em gái anh ta đến từ giả mà thôi. Không có người bộ hạ nào của anh ta đến « rờ-hoa » (au revoir) cả.

(Dịch báo Chicago Daily Tribune)

Cho các báo vô dự thỉnh ở viện Dân biểu Bắc-kỳ

Mới rồi, quan Khâm-sứ Bắc-kỳ thừa ý quan Toàn-quyền, đã ký nghị-định cho phép các báo Tây và Nam, kể từ nay về sau, mỗi khi có nhóm hội, thì được vô dự-thỉnh, có đến các nhà phóng-viên không được hiểu-tính làm mất trật-tự.

Nhà báo nào muốn được phép ấy, phải gửi thư xin quan Khâm-sứ. Ngài sẽ cho cái giấy cầm tay.

Ấy là một việc cải-cách mà chúng tôi yêu cầu đã lâu rồi, nay mới thấy kết-quả.

TIN THÈ-GIÓI

PHÁP

Ông Herriot dự yến tại nhà Lãnh-sự Anh. Các quan trong bộ Lính-sự Anh và ông Mac Donald có thiết một tiệc long trọng đãi ông Herriot tại lãnh-sự-quán.

Herriot và Mac Donald gặp các nhà báo. Ông Mac Donald nói rằng: Hôm nay chúng tôi chỉ trao đổi ý-tưởng của chúng tôi mà thôi. Chờ hai chánh-phủ không có hứa hẹn việc gì cả. Có đến vui đi, là cái quan niệm của hai bên giống nhau một bề. Có thể nói rằng hai chánh-phủ muốn cho hội-ngại Lausanne thi hành cái chánh-sách hay, giản-tiện, và có thể đỡ bớt sự khủng hoảng hiện thời.

Ông Herriot cũng nói như lời ông Mac Donald và thêm rằng nước Pháp vui lòng giúp đỡ nước Ô-tô-ri-ích ra khỏi chỗ khó khăn về kinh tế, nhưng mà Ô-tô-ri-ích phải nhất tâm hiệp tác với liệt-cường mới được.

Mau mau lo hòa-bình. Thấy tình-hình thời cuộc hiện tại có vẻ không yên, nên ông Mac Donald định sẽ nói với các nước đi dự hội Lausanne phải nhận lời quyết định gìn giữ sự hòa-bình trên thế-giới.

Đi Genève. Ông Mac Donald, Simon (nước Anh) ông Herriot và ông Mac Donald (nước Pháp) đã lên xe lửa đi Genève. Lúc xe mở máy chạy, công chúng đi đưa có mấy ngàn người đều vỗ tay và tung bó hoa Thủ-tướng Donald và Herriot.

Herriot sự tiếng đồn huyện. Trước khi lên xe lửa, còn ngồi trong nhà ga, ông Herriot có nói với các báo rằng: « Xin các ông báo tin cho công-chúng biết rằng tôi sẽ trở lại Paris công nhiều lần, đã vậy mà còn phải đi thay mặt quốc dân ở Genève và Lausanne. Hiện thời tôi chưa biết ngày nào sẽ tới đây nữa. Nhưng nếu có giờ rảnh tôi sẽ trở lại Paris thường thường, để chăm nom việc trong nước. Có lẽ tôi sẽ dùng máy bay mà đi qua lại, vậy xin công chúng đừng thấy tôi vội về mà nghĩ kỳ sự chi là hơn là ý tôi muốn về Paris làm công việc.

Gorgouloff sẽ ra trước tòa Đại-hình này mai. Trang-sư bầu cử cho Gorgouloff, có đưa đơn xin tòa làm kháng-khi thêm nữa cho rõ chơn-lý thêm, song tòa bài đơn và định sẽ gởi lại nhơn ra giữa tòa Đại-bình xét xử về tội sát-nhơn.

Không muốn ai xen vào việc của mình

Các ông chủ-tịch hội-đồng Thượng-thor của mấy nước Đức và Ô-tô-ri-ích (Autriche) có đến ra mắt ông Tổng-thống Hindenburg để xin chánh-phủ Đức đừng có làm dự vào các việc nội trị của các tiểu-bang ấy, nhưng chánh-phủ Đức không chịu.

Hindenburg cho phép Hitler lập cam-từ-quân lại? Ngày hôm qua, Tổng-thống Hindenburg đã ký tờ nghị-định rút lại cái lệnh cấm Hitler lập mấy đạo quân cam-từ riêng của Hitler và sắc-phục nhà binh.

Trong nghị-định mới có buộc các đạo quân ấy phải chịu dưới quyền cai-quản của ông Thượng-thor bộ Nội-vụ.

Các nhà ngoại giao lần lượt đến Genève. Không còn mấy hôm nữa hội-ngại Genève và Lausanne sẽ nhóm lại, thời bữa nay, thấy các ông Đại-biêu các nước đã lần lượt đến rồi.

Ông Zaleski (Đa-lết-ky) (nước Ba-lôn-nhơ) đã đến chiều chưa ngủ, còn ông Grandi (nước It-ly) đã đến sáng thứ ba; ông Hymans nước Ben-ri-ích (Belgique) cũng có mặt tại Genève rồi.

Ô-TÔ-RÍCH

Ném trái bom vào nghị-viện. Một người lạ mặt, sớm mai hôm qua đến trước nghị-viện ném vào giữa một cái hộp bằng kẽm trắng, đựng một trái bom; trái bom ấy nổ ra làm cho bị mấy cái ghế gãy. Người ta chưa rõ nguyên-do vụ này ra sao.

RU-MANI

Nghị-viện bế-mạc. Thượng Hạng-nghị-viện Ru-ma-ny đã đến kỳ giải-táng. Ngày Tổng-tuyên-cử định vào bữa 17 Juillet cho Hạng-nghị-viện, và 20 Juillet cho Thượng nghị-viện.

AN-ĐỘ

Ông Gandhi chế máy quay tơ mới. Ngồi trong ngục, ông Gandhi cầm cụ ngày đêm, chế ra một cái máy dệt-tơ bằng sắt, chớ không quay bằng tay như trước đây nữa.

Bảy giờ đường như ngài không còn nghĩ gì đến việc chánh-phủ ta, buộc, lệ nào nữa. Ở tù cũng như nằm nhà. Không nao núng trở ngại gì đến ngài cả.

Hồi và An-xung đội họp mạng hết bao nhiêu

Tin ở An-xung hay rằng: Hồi xưa, có đạo Hồi hồi và người theo đạo Phật xung đột; nhau đến nay, số người bị thương tuy ít mà là 200. Số người bị thương không biết bao nhiêu.

Bảy giờ người ta đợi trong ông Mac Douvald giải quyết vấn-đề các giáo hội. Đạo Hồi hồi có tuyên bố lời yêu cầu cùng chánh-phủ Anh nên mau mau giải quyết vấn-đề giáo hội, theo ý nguyện của đạo Hồi hồi. Trong tờ tuyên-ngôn có nhắc công của người Hồi hồi giúp nước Anh và Liệt-cường trong trận Âu Chiến và không có hiệp tác với bọn qu-ách-khách trong nước.

Đi binh vực quyền lợi Ấn-độ tại Âu-châu.

Ông Lành-tự Ấn-độ là Mooljee đã xuống tàu hôm qua để Âu-châu để động và binh vực quyền-lợi của người trong Phật giáo về việc giải quyết vấn-đề giáo-hội.

Bắt lại được vua « vượt-ngục »

Ông vua cũ của nước Abyssinie trốn ra khỏi ngục hôm rày, nay binh của chánh-phủ bắt lại được rồi, và đem giam vào khảm lại. Ông vua này bị cầm tù đã 17 năm trời vì « tội » nghịch chánh-phủ bảo-bộ.

Một ông trong đảng Hitler diễn-thuyết

Ông Srasser, trong đảng của Hitler, diễn-thuyết nói rằng sẽ lập ra một cái hội để tra cứu các cái nguyên-do đã làm cho cuộc Âu-chiến xảy ra và vì lẽ gì mà nước Đức bại trận.

Theo ý ông, thời nước Đức bại trận là vì dân Đức nghe lời đồn huyền của liệt-cường mà sanh ra ngã lòng rệu rã. Vì vậy mới có liab không chịu ra trận, lính « rồn đồn », vãn vãn.

HUẾ-KY

Huế-kỳ ở rộng với các nước thiếu nợ. Ông Baker, bộ-chơ-vay, đọc diễn-văn nói rằng Huế-kỳ cũng sẵn lòng giảm bớt số nợ của các nước Âu-châu thiếu mình vì cuộc Âu-chiến.

Sở dĩ Huế-kỳ có cái ý ấy là vì Huế-kỳ biết rằng sự phá nợ thật sự rộng của Huế-kỳ cũng do nơi cuộc sa-bh-hoạt của thế-giới cả.

Hãy đọc Tiểu-thuyết: VẬY MỚI TÌNH!

Ở trường thứ tư.

YẾ MỸ - THUẬT Lịch sử mỹ thuật về đời thượng cổ

Trong sự phát-triển đầu tiên về-thuật của loài người, lúc các nhà sử-học và nhà cổ-thi cách đời ta những vài mươi ngàn năm là ít! Hậu-tiên, cổ-nhân lấy đá mà mài dũa, làm ra những khi-cu cần ích. Lần lần, biết dùng xương, sừng thú ngà voi mà chạm trở thành hình này và nọ. Trong những cái động-dam mà cổ-nhân ấy định trú để tránh nắng mưa cũng gồ gồ, thì người đời nay còn thấy được dấu vết rỗng-ràng; trên vách đá về với chạm trở những hình thú này thú nọ như voi, nai, bò rừng, cho đến ảnh người cũng có nữa. Những hình ảnh ấy, có nhiều cái họ sơn đen phết đỏ, xem chừng họ biết dùng nhiều màu khác nhau. Những hang động có tiếng nhứt về mỹ-thuật, thì về phía tây nam bên Pháp và hướng bắc bên Êch-ban, vẫn có nhiều.

Ở xứ Ai-cáp, cái nền mỹ-thuật về đời thượng-cổ có danh tiếng rực rỡ hơn đầu hết; những dấu vết từ xưa để lại có từ đời nào, các nhà sử-học hay khảo-cổ đời nay cũng không thể truy-nguyên được.

Ở xứ Ai-cáp, người ta còn trông thấy những cái chĩa tháp bằng đá, xem chừng như cũ hơn hết, có lẽ kiến-tạo đã trên năm ngàn năm, trước kỷ-nguyên này. Người xứ Ai-cáp là một giống dân gốc ở phương Đông, song đời dân qua phương Nam đã lâu đời lắm. Họ tràn lan miệt đông và chiếm đất theo hai bên bờ sông Nin. Vì địa-thể cách-bức Đông-Á, không thể tiếp xúc các cái ảnh-hưởng ở ngoài các, nên cái nền văn-minh rực rỡ của giống dân ấy trải ngoài năm ngàn năm mà vẫn không thay đổi, tiến-bộ chút nào!

Giống dân cổ ấy từ tin rằng con người đầu chết chờ linh hồn vẫn sống đời đời, vì vậy họ ngu-ý làm những má mà chích-chẩn lên bì và cũng, dầu trải qua trăm ngàn tuế-nguyệt, mà má mỗ ấy vẫn sừng-sừng như núi như non. Những má ấy, có nhiều cái hình như cái tháp, đầu nhọn đi bằng, chia làm bốn mặt, toàn bằng đá. Cái lớn như cao đến 146 thước rưỡi. Thân trong của tháp thì trống, có khi sâu xuống đất đến hàng mấy thước. Nội đó là một an-tàng người chết. Họ biết phép ướp xác người chết, rất khéo để trăm năm không thối. (1) Tuy vậy họ còn phòng khi thất vụ rã, thì linh-hồn lất xuất ngoài mà phiêu-lưu thất-lạc đi chăng, cho nên một loại với khi chôn chôn, họ lại chôn theo một pho tượng bằng đá, tác in-hết cái người chết, họ nói rằng hễ xác tan rã, thì linh hồn bèn nhập vào cái cốt tượng đá ấy, mà đời đời cùng thọ anh-linh hiện.

(1) Tiếng tây tên bằng « momie »

hích và công. Ai trông thấy mấy pho-tượng xưa đó, cũng phải lấy làm lạ cho cái tài mỹ-thuật của cổ-nhân. Hiện bày giờ trong Tầng-cổ-viện bên Pháp, có được vài pho-tượng qui vô giá ấy.

Có một pho tượng tạc một vị quan-trưởng mình trần ngồi xếp bằng, tay đặt cầm cây viết đặt trên tờ giấy, để trên hai bắp vế, mặt người lên, mặt trông ngay, nhận ra vị quan-trưởng ấy đang lòng tai nghe ai nói, còn tay cầm viết, chực ghi chép đều chi, thật là thần-linh, thật là vô giá bửa. Có nhà sử-học nói rằng pho tượng ấy có từ hai mươi thế-kỷ về trước!

Các cung điện, thì bề kiến-thiết vô cùng kiên-cố, không thể vì thời-gian mà hư đổ đi được, có thể nói cùng non sông trường thọ! Những cung điện, chùa, miếu, làm toàn bằng đá. Vách phiến, tru-cột cũng bằng đá cả và chạm trở một cách huê-lệ tinh-vi, không sao nói cho cùng. Một điều là không có dùng hồ vôi chi cả! Chánh-môn rất nguy-nga lộng-lẫy, xây bốn mặt như nhau, trên hai tầng cao độ-số, trang-nghiêm hùng-vĩ là thường. Chánh-điện là nơi thờ thần thần hay các nhà vua, ở tận trong xa, tịch-mịch, kín đáo. Trước chánh-điện một cái sân rộng, rồi kế nhiều gian-phòng trên có trần hần-hồi, dưới cột xây chắc-chắn. Trên vách, một cột, đều có chạm trở hình vua tượng thành, sơn sắc về với.

Phần nhiều cung điện xây dựng hai bên bờ sông Nin, có cái lại đào ngay trong đá mọc ở dựa bờ sông. Thật là công-trình vĩ-đại, huê-lệ trang-nghiêm, không sao nói cho cùng.

Kể cái tài xảo-thủ tinh-vi về nghệ-chạm trở của nước ở Ai-cáp, ngoài cái nét trở không được mỹ-sâu, thì hình như ta xem một bức danh-họa, trên bức họa ấy, ta nhận ngay ra những hình ảnh trong đó là người giống Ai-cáp, có cái tinh-thần như người sống vậy.

Vô-Tư

(Còn tiếp)

Xin chú ý

Nón Casque bằng liège và bằng cao su nguyên giá 4\$50 hay còn 1\$00 một cái.

Nón Mossant có hai màu: xám lơy xanh và xám hồng nguyên giá 1\$500 hay còn 10\$00 một cái.

Khăn đen Suici-don Laitieu bằng nhiều Cẩu-kho và bằng cầm-nhung, nguyên giá 3\$00 hay còn 1\$80.

Nỉ đến đây thiết: trở nguyên giá một thước 8\$ 30 hay còn 5\$00.

Có bán tại nhà hàng Nguyễn-Dức-Nhuân 48, Rue Vannier SAIGON.

Giá báo mới của Phụ-nữ Tân-vân

Phụ-nữ Tân-vân ra hằng ngày, nhưng ngày thứ năm thì ra thành tập 32 trường, tính theo giá mới: Mua trọn thì cả năm 18\$ 0; nửa năm 10\$ 00; ba tháng 5\$ 50.

Mua nội phần hằng ngày thì cả năm 12\$00; nửa năm 6\$50; ba tháng 3\$50.

Mua nội phần tuần thì cả năm 6\$00; nửa năm 3\$50; ba tháng 1\$80.

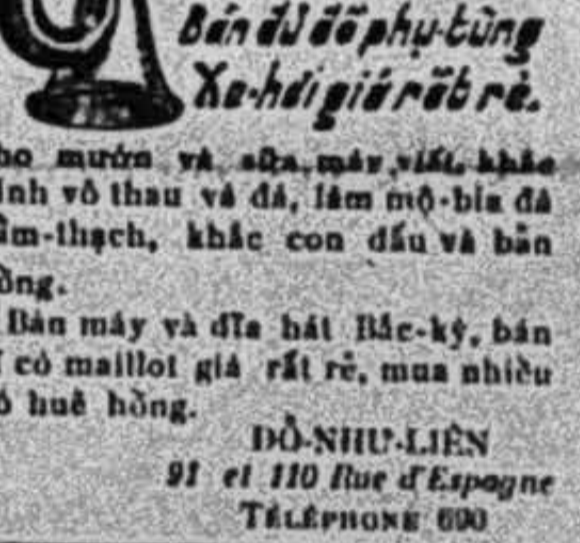
Còn đối với các độc-giá yêu qui đã mua phần tuần lâu nay rồi, Đồn-báo kính gửi biếu mỗi vị ba số đầu của phần hằng ngày.

Như vị nào muốn đọc luôn phần hằng ngày cho khỏi gián-đoạn thì xin gửi ba và mandat luôn cho Đồn-báo tùy theo hạn mua, cứ 3 tháng 3 p., 6 tháng 6 p. và trọn năm 12 p.

Đối với các vị độc-giá cũ Đồn-báo lại đặt một cách đặc, biệt như vậy nữa: Vì nào muốn mua một tháng thì trả 1 p. hai tháng thì trả 2 p. có đó mà suy ra, chớ không có tăng trở về giá tháng như trước kia.

Đồn-báo cũng vẫn giữ lệ trước nay, nếu không có gô-mandat trước thì chúng tôi không thể gửi báo được.

PHỤ-NỮ TÂN-VÂN

ĐỒ NHŨ LIÊN MORDES PAIN SAIGON. Bán ở số phụ-lung Xe-hí-giá-rồ-rồ.

Cho mượn và sửa máy viết, khắc hình vẽ thau và đá, làm mộ-bia đá cẩm-thạch, khắc con dấu và bản đồng.

Bán máy và đồ bất Bê-ky, bán máy có mailloit giá rất rẻ, mua nhiều có huê hồng. ĐỒ NHŨ LIÊN 91 et 110 Rue d'Espagne TELEPHONE 600

50 số giá 1\$00

Phụ-nữ Tân-vân từ ngày ra đời đến nay đã hơn ba năm, những số báo có mỗi kỳ dư một ít dòn chưa rất nhiều. Tuy không được liên số công nhau nhưng cũng có thể đọc các bài với ích lợi được.

Đồn báo định bán 50 số giá 1\$00 tiền giấy về phần lòn báo chĩa. Trong 50 số đều khác nhau chớ không trùng. Cứ một collection 50 số là 1\$00; qui vị muốn mua xin đến tại báo quán còn ở xa thì gửi mandat theo thư. Đồn báo không gởi cách lãnh hóa giao ngân.

Ở xa mua hay là đến tại báo quán cũng đồng giá 50 số là 1\$00.

(Còn tiếp)

Chuyện của Phụ-nữ Tân-vân

THỜI ĐÈ KIẾP SAU của Hồng - Giang

Tại chợ nhỏ cách chấu-thành Battambang lối 1500 thước, có một cái tiệm cà-phê, mà bữa nào cũng được khách hơn hết, thấy mấy tiệm khác ở đó. Người chủ tiệm cà-phê này là một cô Xâm, tuổi ngoài hai tám, nhan-sắc mịn-mà, hình dáng yêu kiều, ăn nói rất có duyên. Cô nói tiếng An-nam rành rề lăm, không thua gì người An-nam thiệt chút nào; nhờ vậy, mà như là nhờ cái cách tiếp đãi rất niềm-nở từ-ĩ của cô đối với bạn hàng Việt-nam, nên tiệm cà-phê của cô cũng được đông khách con lộng chầu lợt. Mấy tiệm làm cà-phê ở

từ trong chấu-thành Battambang, khi nhân họ, hay tới tiệm cà-phê của cô, uống trà ăn bánh, và tăng thêm ba câu chuyện khác.

Trong đám thanh-niên Việt-nam thường tới lui ăn uống nơi tiệm cà-phê, có một thầy, tuổi trên hai mươi, hình dáng tuấn-tả, điệo-meo rất khôi-ngô, ăn nói bất-thiếp và vui vẻ lăm, phải lòng cô, nhưng thấy không gặp dịp động bậy to làm sự cho có biết. Thường bữa thầy thường tới tiệm cà-phê uống như vậy đã lâu lăm, thầy thấy dịp động bậy, nhưng không gặp cơ-hội, vậy mà thầy không nghĩ lòng.

Thương tới lui giao thiệp với cô Xâm, thầy dò xét biết được lách cô không giống lách của phần đông bạn quẻn - thoa Trang-quốc cu-ngu trong đất này, nghĩa là cô không phải biết kỹ Việt người Ngô, nên thầy có bụng mừng thầm, chỉ chờ cơ-hội động nói ra mà thôi.

Một buổi tối kia, vào lối 7 giờ, trời đương mưa như cày cày mà đổ, tưởng lúc bấy giờ ai có chuyện gì gặp rái lăm cũng không muốn bước ra đường, thế mà thầy chẳng quản mưa to gió lớn, lần mò mang áo mưa lại tiệm cà-phê được. Dịp đầu may mắn là người khách nào hết. Thấy nói chuyện trong bụng: « Bữa nay là bữa trời cho ta nói chuyện riêng với nàng, nên mời mua lớn như vậy động không ai đi ra đường được, để mình ta

tới đây mà thôi ». Có Xâm đương ngồi trên ghế mây trong góc tiệm, tay cầm tờ báo, mắt chăm chỉ đọc. Thấy thầy với cô liền đứng dậy chào thầy và nói:

— Thưa thầy, tôi tưởng bữa nay trời mưa lớn quá, chắc thầy không lại được. Thưa thầy uống chi?

— Tôi vắng mặt nơi tiệm này một bữa thì tôi phải đau liền. Cũng như thường bữa, cô đem cho tôi một cái « lóng-chén ».

— Dạ, Cô Xâm bước vô trong làm trà (vì chủ hay gì cũng một mình cô) một hồi rồi bước ra một bình nước để trên bàn. Cái tay điện-điện nó tròn tròn đặt bình trà xuống bàn, thầy liền ngó cô và nói: Có Hai, tôi nghe nói trà « Lóng-chén » là của Nhựt-bôn, mà mấy lần nay khách-trả lấy thay bằng

biết với nhiều cô An-nam, nên họ dạy tôi. Cha mẹ tôi là người Tân-thiết, qua ở bên An-nam tại Châu-ốc hơn 20 năm, rồi mới lên ở Battambang đây đầu chừng vài ba năm nay.

— Bà già mà mấy bữa trước tôi thấy giúp việc buôn bán với cô đó là gì của cô?

— Dạ thưa, người đó là mẹ ruột của tôi.

— Còn ba cô đi đâu vắng?

— Ba tôi đi mất hơn một năm rồi.

— Có không có anh em gì nữa sao?

— Tôi có một người anh thế hai, nhưng cũng mới năm phần đầu sáu bảy tháng nay.

— Nếu vậy thì lẽ ra bây giờ cô chỉ còn một mẹ một con nương náu ư này mà thôi hay sao?

— Dạ thưa phải. Có Xâm tỏ

Thuốc xức mụn VAN-ĐAI

Phẩm dân bà con gái, đương lúc xuân thời, qui nhất là giữ gìn cho da mặt được minh mẫn, trong trẻo. Người con gái đầu cho gương mặt xinh đẹp, miệng cười có duyên lời đầu nết, mà nước da lại xù mọng, mung, để làn thành tàn nhang, thì coi cũng kém về yêu kiều, vì như hồn ngọc qui mà có tí cò vit vậy.

GIÁ BÁN MỖI HỦ LÁ:

Hũ lớn 1\$80. - Hũ vừa 1\$00. - Hũ nhỏ 0\$80

Ở xa ai muốn mua, hoặc muốn thử bản xin viết thư thương lượng với Mlle Huỳnh công-Sau, Rue Luciana (Travinh). - Cũng có gởi bán tại Societes Ng.-đức-Nhuận Chợ cũ Saigon.

P. S. Xức thuốc này, muốn cho tuyệt nọc thì nên dùng thuốc xỏ « Tiều-dam » từ hai con Voi » một tháng hai kỳ, thì không bao giờ có mụn.

ĐÔNG-DƯƠNG THỜI-SỰ

SAIGON

Giúp đồng-bào bị bão.

Ông Hội-trưởng hội « Nam-kỳ Cứu-tử Nạn-đào » mới rồi có tiếp được một cái mandai (N° 147) số học mướn bảy đồng một cái (17\$10) của anh em giúp việc ở cao su Long-thành (Sté des Terres Rouges, Plantation de Long-thành, Division Terre Grise Bào-ngồng) hiệp lại quyền giúp đồng-bào bị nạn bão ở miền Nam-Trung-kỳ.

Hội đại-biểu Trung-quốc qua Saigon Có tin rằng ngày 23 Juin này hội đại-biểu Trung-hoa nghĩa là hội đã thay một chỗ nước Tàu, sẽ đáp tàu ở Hong-kong sang Nam-kỳ đã 3 triệu. Trần đầu gặp Victoria, trận giữa gặp Kioite de Giadinh và trận ba gặp Kioat-hội.

Chưa biết đã sản nào song một điều rõ được là ba triệu đó đã ba ngày mà có lẽ là đã trên sản của Tổng-cuộc Anam. Hội đại-biểu Trung-quốc có Tôn-cầm-Thuận, Bao-gia-Binh và Lý-huê-Dương. Lại có Hoàng-tây-Hoa ở Tam-vực hoặc là Châu-biên-Ngôn.

CANTHO

Có phải tại chia không đều chăng?

Năm Lửa ở gần cầu Bắc Cai-vân có bị ăn trộm lấy vàng và bạc đầu lối vài trăm đồng. Bọn ăn trộm này lấy về chia nhau không đồng phần về hay sao chẳng rõ, mà có đưa lên mạch với quan; nên chỉ nói bọn chúng nó bị bắt bọn...

Bọn này nghe đầu ở Rạch-dầu (Cái-vân) bấy lâu nay thường hay phá khuấy người lương thiện lắm; nay bị bắt đây là do của thiên địa chỉ công đó!

HUẾ

Cu-li xe kéo làm rơi. Mới đây, cu-li xe-kéo ở Huế rủ nhau đình công vì có một cái xe-hơi autobus mới ra, tranh giành bánh khách với họ từ chợ Đông-ba lên đến nhà ga xe lửa Trường-sông.

NAM-DINH

Dùng thanh dây vượt ngục. Vì ăn-cấp một cái đèn của số hòa-xa gần ga Bình-lực, mà Võ-chí-Tuất, ở Phú-lư, Hà-đông, bị tòa kén án ba tháng tù.

Không biết chủ xe-hơi dựa thế cây thân ở đâu mà cầm xe-kéo dậu trên ga đón khách. Thấy họ phân-kháng cách hân-hôi như vậy, ông Cò ở Huế có hứa sẽ điều đình việc này cho an lòng mấy người xe-kéo. Vì có lời hứa ấy, nên họ đã trở lại kéo xe như trước.

Mình thừa bông nhưng 1 áo nguyên giá 24\$ he còn 15\$. Minh ren nguyên giá 15p.00 he 8p.00 mình thừa bông dệt (crepe georgette) nguyên giá 14p.00 he 10p.00 thứ 12p.00 he 8p.00. Nhưng toàn to đen có ống màu nguyên giá 45p. một áo he còn 30p.00 thứ 35p.00 he còn 25p.00 thứ 30p.00 he 20p.00. Ni có mợ (fantaisie) nguyên giá 8p.00 một thước he còn 3p.50.

ở phố đó, đi ra tiêu-tiền, thấy Tuất sanh nghĩ, bắt lại tra hỏi, rồi đem Tuất lại khám đường giam nữa.

Tuất trốn không được nên bỏ đi. Chú lính đi tiêu lập được công, nên vui!

HẢI-DƯƠNG

Chú Phó-xã giải vây cho người bán rượu lậu?

Đoàn-văn-Tối và Đoàn-văn-Sảo, đi giữ lều tại miêng ruộng ở làng Xích-lâm, chợt thấy một người đàn bà xách bình rượu; hai người nông phu nghĩ là rượu lậu, nên bắt người đàn-bà lại đình đem nạp cho quan. Tỉnh lịnh thầy Phó-xã Xương trong làng, đi cùng ông Thủ-quý đến giải cứu người đàn bà ra rồi đánh Tối và Sảo, người thời bị bắt, người thời gây tay.

LANG SON

Nặng xe lửa ghé gớm.

Hôm đầu tháng này, trên con đường xe-lửa Hanói đi Lạng-son, có cái xác người nông-phu nằm chết.

Cây xe lửa 9 giờ 10 từ Hanói chạy đi Lạng-son đến khoản cây số 47-700 cần nhằm người nông-phu tên là Nguyễn-văn-Giải 22 tuổi, chưa có vợ ở làng An-trạch, tỉnh Hưng-yên.

Người ta lại coi, thấy hai bắp đùi của người bị bành xe cán đứt rời ra, trên đầu bị lủng nhiều lỗ; cách chỗ thấy người bị nằm chừng 20 thước, thấy có mấy miếng thịt rớt ra ở đó và máu rơi từ đó đến chỗ cái xác nằm.

Chưa rõ vì rớt ra, hay là vì người bị, muốn tự tử.

HỎI GÌ ĐÁP NÀY

Hỏi: « Xã-hội-tôn-dam » là gì? Đáp: Tôn là vun-vật, môn may, dam là nói chuyện, Xã-hội-tôn-dam nghĩa là nói chuyện vật trong xã-hội.

Hỏi: Tùng-Đào có nghĩa gì không? Đáp: Tùng là cây thông, đào là sông; chỉ nhiều cây thông, mới khi có gió, nó rơi lên như là tiếng sóng. Vậy Tùng-Đào nghĩa cũng như « Thông-Reo ».

Vi muốn bán hết hàng để dọn làm nhà báo cho rộng, nên kể từ đây những hàng lụa nhà hàng ông Nguyễn-đức-Nhuận sẽ bán lấy, tính giá thật lỗ, cầm nhưng bông lụa đủ màu nguyên giá 2\$10 một thước, he còn 0\$70 một thước. Cầm nhưng lối nguyên giá 1\$30 he 0\$50 một thước.

Thượng-hải thiệt nguyên giá 2\$20 he 1\$80 một thước.

Mình thừa bông nhưng 1 áo nguyên giá 24\$ he còn 15\$.

Mình ren nguyên giá 15p.00 he 8p.00 mình thừa bông dệt (crepe georgette) nguyên giá 14p.00 he 10p.00 thứ 12p.00 he 8p.00.

Nhưng toàn to đen có ống màu nguyên giá 45p. một áo he còn 30p.00 thứ 35p.00 he còn 25p.00 thứ 30p.00 he 20p.00. Ni có mợ (fantaisie) nguyên giá 8p.00 một thước he còn 3p.50.

Sách bán giúp Hội Dục-anh 40-1.

- Sách có nhiều bài hay. - Xin giới thiệu công độc-giã.

Phổ-thông Văn xã mới xuất bản cuốn Nhơn-tinh thể-thời, sách dày 52 trang cỡ lớn bằng nửa cuốn Phụ-nữ. Bài vở lựa chọn của 3 người biết cách sắp đặt theo lối mỹ thuật, có nhiều tranh hình diêm traog. Giá định 0\$25.

Tiền bán sách này có trích 40% giúp Hội Dục-anh.

AI muốn biết nội dung và giá trị của sách xin hãy liên thư định có 0\$28 gởi mua. Thư gởi cho Phó-thông Văn-xã, đường Hàm-sỏi ở Giadinh. (Có mục-lục các sách gởi kèm theo sách mua).

Giá 15\$00 tính có 5\$00

Hai mươi năm danh tiếng là phòng trồng rừng và chụp hình ngày và đêm, về hình mực-Tàu ở chợ PHOTO-SAIGON đường Vannier số 74; ở Dakao số 116-118, Bd. Albert 1er Photo KHONG-MINH có cho mượn máy chụp hình lớn, nhỏ đều đủ và rồi hình thiết đẹp, đầu lớn nhỏ cũ mới đều rọi đồng, tùy theo ý thích của qui vị, hình rọi không tối không giống, chẳng dám lấy tiền, giá tính thiệt rẻ cỡ 0m50X0g0 giá 3p. Muốn thêm màu thì tính thêm 1p. mỗi tấm, có tráng Vernis thì mỗi tấm 1p.

Ở cách xa gởi hình lại, toái sẽ gởi cách lình hóa giao ngân.

Nguyễn-văn-Chấn

Hời Đông-bào

Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh, thì lại nhà PHAM-THÉ-KINH mà học máy đánh chữ trong một tháng đã thành nghề và có sửa các thứ máy đánh chữ, đồng hồ đủ kiểu, có bảo lình, khác đủ kiểu con dấu và mộ bia cầm-thạch v. v. ...

Sửa các thứ mô-tơ, di-na-mô và xe hơi, quạt máy đủ kiểu. PHAM-THÉ-KINH 17, Rue Do-hu-Vi, Saigon Téléphone N° 956

Nên dùng

Dầu

TU'-BI

Thật hay

Vỏ ruột thứ nào làm vừa lòng chủ xe? Thì chỉ có hiệu Continental của người Đức chế ra thôi.

Lâu mòn, không nổ bậy, không trơn, không trượt, mực-tôi bôi cũng không sao, ấy là máy cái bánh chất đặc-biệt của Continental.

SAIGON - AUTO Etablissement TANG-QUANG-DI Đại-lý đ-ợc-quyền Hàng-dương 18-28 Rue Amiral Reze, SAIGON

Lành tốt hiệu Nguyễn-đức-Nhuận

Từ mười mấy năm nay bà kỳ Nam, Trưng, Hắc ai ai cũng đều biết tiếng lành hiệu Nguyễn-đức-Nhuận là tốt, bền, giải không trở, không gây mặt, dùng cho đến rách cũng còn mướt còn đen. Ngày nay cũng vậy, hiệu lành Nguyễn-đức-Nhuận vẫn đã có sẵn là nhuộm, gia công nhuộm lành càng thêm tốt thêm bền, thật không có lình nào mà ăn qua cả. Lúc kinh-tế khốn-bách này chủ lớn nên lựa lành bền chắt mà mua, không nên dùng thứ đồ hào nhàn, những thứ mướt lảng có người nhưng chứng mua về xài, giặt một lần là gãy mặt, vài lần là nổ, nứt, như vậy là hại tiền. Muốn tránh điều ỉn kém, chủ lớn nên đến hiệu Nguyễn-đức-Nhuận mà mua lành tốt về dùng sẽ thấy sự ích lợi cho mình.

Khéo Nữ-công

Qui có thường hay làm bánh, qui có có kén bột không?

Nếu qui có muốn bánh mình làm được mướt lình lặt cả và mướt, thì nên lựa nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận số 48 đường Vannier Saigon, nơi đó có trữ hai thứ bột rất tốt, qui có đố đó thấy bột ấy sẽ ưa lòng, không còn nơi nào có bột lọc được nhẹ-nhàn và trắng tinh như vậy cả.

Bột Măng-thích 1 cân 0\$25 Bột Bắc một cân... 0, 25

Độc quyền ở Đông-dương hết thấy những món đồ chụp hình hiệu AGFA.

Tốt nhất trong hoàn cầu PHOTO KHANH-KY 84, B. Bonard, Saigon

TIỂU THUYẾT MỚI XUẤT BẢN TẠI NHÀ IN VIẾT & FILS

Table listing various books and their prices. Columns include book titles and prices in dollars and cents.

Advertisement for Quina Gentiane liqueur, featuring an image of the bottle and descriptive text about its quality and availability at Mazet.

TRAN-VAN-HAI dit Hai KY 62-64, rue Amiral Dupre, Saigon

Người Nam giúp người Nam

Tôi đã làm 15 năm tại nhà sửa đồng hồ, trừ danh của người Pháp. Tại Hanói, và 10 năm mấy tiệm kim-hoàn lớn nhất tại Saigon. Tôi chuyên nghề sửa các thứ đồng hồ lớn nhỏ, đã được nhiều giấy khen.

Nay tôi ra mở tiệm riêng, tại đường (Thư-đức), rue Amiral Dupre, số 62-64. Tôi có lình sửa đủ các kiểu đồng hồ lớn nhỏ, và có bán đủ thứ đồ thứ đồng-hồ treo tường, như là Carillons Westminster, và Régulateur kiểu nào cũng có, thứ 8 baguettes và 5 baguettes giá rất rẻ, và có bán đủ đồ phụ tùng về nghề đồng-hồ.

Từ nay xin Qui khách chiếu cố đến bên tiệm. Mua hay sửa, chúng tôi xin làm rất cần thận và bảo hành chắc chắn, chắc Qui khách sẽ được vừa lòng lắm. Kính cáo,

Chủ nhân: TRAN-VAN-HAI dit Hai KY Đường Thủ-Đức, bên hông nhà hàng Courinal

GẦN TỚI MÙA MƯA BÀ CON NÊN COI CHỨNG

HÈ năm nào nắng gắt, sang qua mùa mưa thường hay có bệnh Thiên-thời là một bệnh rất hiểm nghèo.

MUON ngừa bệnh ấy nên để dành trong nhà 1 ve thuốc trị bệnh Thiên-thời kều là « Elexit - anticholérique Khương - Bình - Tĩnh » ở Cantho là một thứ thuốc mà trong Lục-châu đều có người nhận là thần hiệu và đã cứu sống cả ngàn người.

THUỐC này, đã nhiều lần quan tư thấy thuốc Sar-ramon khuyến nhủ thân chủ của ngài nên có trong nhà luôn luôn. Giá mỗi ve 0\$60, 12 ve 6\$00. Có thể cách dùng như sau. Có trữ bán tại nhà thuốc: Khương-Bình-Tĩnh Cantho: Long-quynh, Sadek (tên Cai son), Pharmacie Dalat, Médecin TIẾT Thanh-độc.

MÌNH SAO HAY LẮNG TRÍ QUẢ

Thứ thuốc « Điều-phụng dực lân hoàn » gọi là thứ thuốc bổ của dân-bà đây, hôm nào mình đau tôi vô tiệm mua có bốn năm hộp nhân chữ A nhà thuốc « Phùng-gia-viên số 123 đường Paris bảy giờ mình ăn uống ngủ được, trong mình lại khỏe, vậy bây giờ mình lại quên là nghĩa gì, đó cũng vì thứ thuốc hay nên hàng phu nữ thường hỏi mua không ngớt! Vậy chắc ý có chỗ đại-ly cho mình mua đây, Nguyễn-thị-Kinh Saigon, Long-Phát bán đồ nữ trang ở Phú-nhuận, và ở tại Nam-vang Maison Paul Báu.

Advertisement for Rhum Mana liquor, featuring an image of the bottle and text from the manufacturer Mazet.

DẦU KHUYNH-DIỆP của hiệu Viên-Đệ, Đông-hời, là thứ dầu hay đệ nhất

Không dùng thuốc mà trị bệnh lành

(Tiếp theo trang nhất)

Như thế mới làm cho âm-ê (an di mà sáng lại động. Vây mà nếu tôi không làm sự vô-phép ấy thì quan lớn có giận được đâu? cho nên cực chẳng đã tôi phải làm như vậy.

Nghe nói quan Tổng-đốc chịu là tay lương-ty trị bệnh như thần: rồi hầu ta và sai lính đưa về tới nhà.

Nếu quan Tổng-đốc không gặp ông Diệp-thiên-sĩ chữa bằng cách này, ngài chắc phải rước nhiều thầy khác, uống thuốc đủ phương, tốn tiền nhiều mà bệnh chưa chắc lành vậy.

Lại một chuyện này nữa, cũng hơi giống với chuyện ấy, thuật luôn ra đây cho thấy thầy thuốc tài thường không dùng thuốc mà cũng trị lành bệnh.

Ở huyện Nam-bãi có người thầy-thuốc tên là Lương-tai-Tin, chuyên trị trật chum trật tay, mà trị đau lành đó, rất có tiếng một thời.

Gần miền có một cô con gái nhà quan chưa chồng, sớm mai ngũ dầy, đơ tay lên hỏi đầu thỉnh linh đơ tay ra, không thả xuống được, nếu cô thả xuống thì đau quá chịu không nổi. Người nhà bên rước Lương-tai-Tin đến chữa cho.

Lương đến, bắt mấy mụ ở trong nhà lại dùng xung quanh người con gái và người con gái cũng dùng. Lương ha linh cho mấy mụ cúi sỏ của nàng ra. Nàng mặc cớ đó một mà không biết làm sao cứ lại được. Kế Lương bảo coi quần nửa, nhưng đã có đàn riêng mấy mụ ấy biểu làm chậm-chậm. Họ rút dây lưng mới vừa nói ra thì bỗng nàng thả tay xuống như cái quần lại được cho khỏi sợ. Ông thầy thuốc khi ấy bên bảo thôi đừng coi quần nữa, và nói rằng vậy là lành rồi đó.

Hồi việc, người nhà tạ ơn và hỏi tai có gì, thì họ Lương đáp rằng: «Đó không phải là bệnh gì hết, trong khi đơ tay lên hỏi đầu, rồi hai cái lòng xuống ở trong nó treo đi và treo nhau thành ra vậy đó thôi. Làm cho khỏi treo cũng được, có đau đau lắm. Duy trong lúc tư người ấy có đều gì cấp-bách thì tự-nhiên quên đau mà thả xuống được. Vì cớ ấy nên tôi mới bay ra cái mẹo cỡi ao cỡi quần đó. Nhưng việc ấy phải làm thỉnh linh đơ cho người bình biết trước, biết trước thì vô hiệu.» Ai nghe thầy ấy nói cũng phực là có lý và chịu là tài.

Kể ra một đời việc như trên đây thì biết rằng nghề làm thuốc thiệt là khó lắm, vì chẳng những dùng thuốc trị bệnh mà còn dùng trí dùng ý nữa. Ở xứ ta chẳng biết có những thầy như vậy không? Hay là bất-kỳ bình gì, cũng cứ bắt thuốc để cho thuốc mình được bán chạy và khỏi mắc? G. T.

Một bức thư rất cảm động

(Tiếp theo trang nhất)

Trong cuộc bát-chiến với các báo dấy, chúng tôi có được nhiều thư gửi tới, hoặc là biếu họ cho Bồn-bào, hoặc là công-kích lại bên địch của chúng tôi. Những bài ấy đều không đáng cả bởi cái lẽ như bài «Tai sao không dấy» đã giải ra ở trang nhứt số báo này.

Trong những thư gửi tới đó, có một bức kỳ tên là Ng.-v.-D. người gốc gác ở Tourane, vào Saigon đã lâu, làm thơ-ký ở một nhà-thương. Trong thư, đại-ý nói rằng lập Hội Đục-anh là việc rất chánh-dang, nhưng Hội Đục-anh mà mở ra Hội-chợ, cũng chánh-dang nữa; trong việc Hội-chợ, miễn tiền bạc bán-hỏi thì thôi, vậy mà các báo còn công-kích nổi gì? Những lời trong thư cũng giống như lời Bồn-bào từng nói trên báo trước đây, mà lại có giọng phân-kích hơn, nên chúng tôi cũng không dấy; nhưng tiện để vài lời ở đây cảm ơn tác-giả và tỏ cho người biết cái cơ không dấy luôn thể.

Duy trong thư ấy có những chỗ nói về các bà các cô đã lập ra Hội Đục-Anh và có công lập trong Hội-chợ, cũng chỗ ông ấy tự-thuật phân-phân minh là rất nên cảm động, tưởng nên trích đăng lên đây để giục lòng các bà các cô trong việc làm nghĩa cho càng thêm sôi-sảng.

Đọc đoạn này, các bà các cô hẳn sẽ được an lòng. Vì trong việc làm của mình tuy có bị người ta công-kích, nhưng giữa xã-hội không phải là hạng người ấy hết thầy; còn có hạng người khác biết điều, nhìn-nhan cho việc mình làm là phải, thì mình há chẳng nên cứ an lòng mà làm kế-tiếp sao?

Mấy đoạn ấy như vậy: «Ai nói sao thì nói, chớ về phần tôi, tôi thấy các bà các cô đã vì Hội Đục-anh lập ra Hội-chợ, có kết-quả tốt như thế thì tôi mừng lắm.

«Tôi ngồi gặm lại trong một khoảng thời-gian 10 năm trời tôi ở xứ này, tôi chưa thấy một ai về phe nam-giới đã sáng kiến và tạo-thành được việc gì lớn-lao như việc các bà các cô mới vừa làm đó.

«..... Dầu sao mặc lòng, xin các bà các cô đứng thôi chí. Xin hãy ngó ngay những đứa trẻ con bần-khố cơ-bần mà trẻ con thương chúng nó!... Hôm nay chúng nó còn nhỏ dại, chưa biết công-ơn các bà; chớ mai sau lớn khôn rồi chúng nó không quên các bà đâu...»

Máy khéo, cắt đúng, giá rẻ là mấy cái đẹp tảnh của tiệm:

«Thưa các bà, chính tôi, kẻ viết mấy hàng này đây, đã bị làm phen chìm nổi trong thời-thời-ấu. Cha mất sớm, còn mẹ thì nghèo yếu, bởi một lẽ riêng mà phải dong ruổi trên con đường lưu lạc. Lúc đó tôi mới có 5 tuổi, cất thân ra đi, chịu đời chịu lạnh-ê-chê.

«Trời không bỏ tôi nên nhờ dưng nhiều bà nhiều cô như giúp đỡ tìm áo chén cơm mà sống.

«Phần nhiều các bà các cô ấy đều nói như vậy: «Tôi nghiệp thăng nhờ này quả! Bàn nuôi nó làm phước; nó còn nhỏ dại rất đáng thương!»

«Từ đó đến nay tôi đã lớn khôn, có vợ có con, có nhà cửa bề-thể rồi. Mỗi khi tôi ngồi nhớ lại mấy lời của các bà ân-nhan của tôi thì tôi lấy làm cảm động, hay hàng nước mắt rưng rưng chảy.

«Trăm ngàn đời tôi sẽ hiện dương-chiêu cái cảnh khổ như tôi, trong ít tháng nữa, may nhờ các bà mở cửa nhà Đục-anh rước chúng nó vào mà nuôi và dạy, thì chúng nó cũng sẽ đời an lạc như tôi đã đời an lạc các bà ân-nhan tôi.

«Một mai chúng nó nên người, tôi dám chắc cũng như tôi, ngồi nhớ công-ơn các bà mà khóc dề dề ư!»

«Vây xin các bà bước tới nữa, đừng thấy họ công-kích mà ngả lòng nản chí.»

Trên đó là trích ra mấy đoạn trong bức thư của ông Ng.-v.-D., là những đoạn chúng tôi tưởng là có ích; còn đoạn khác, xin cho phép bỏ qua đi.

Máy khéo, cắt đúng, giá rẻ là mấy cái đẹp tảnh của tiệm:

Máy khéo, cắt đúng, giá rẻ là mấy cái đẹp tảnh của tiệm:

PHAN-BÁ-LƯƠNG 118, Rue Espagne, Saigon

TÂN-LOẠI TAILLEUR COUPE ÉLEGANTE Rue d'Espagne N° 134 - SAIGON

PHƯƠNG ĐÔNG TA ĐẾN LÚC PHỤC-HUNG CHANG? CHUYỆN MỘT NGƯỜI TÂY ĐI Ở CHÙA TU ĐẠO PHẬT

Người này lai-lịch quái lạ lắm; khi làm nghị-viên, khi làm phu-gia, khi làm tên đàn cùng khốn; lại là người không biết là dân nước nào, là người dự vào việc cách-mạng của các nước lớn, sau kết-cuộc chán đời qua nước Tàu, vô một cái chùa kia làm thầy tu.

IV (Tiếp theo)

Choảng-tử rồi đem bán

Ngô Bội-Phu chịu cho Dương-Sum mượn binh, như vậy thì cái chàng đầu trong kế - hoạch của tôi đã đạt mục-dịch rồi.

Bấy giờ tôi với Dương-thức luôn luôn đêm, trú mưu tu ét kế, để đánh lấy lại tinh thần Từ-xuyên.

Trong 10 ngày sau chúng tôi thảo-phục được tỉnh thành về tay chúng tôi. Phương-pháp đánh trận thật là theo lấy, đầu cho người Tàu không phải là người Tây-phương mặc lòng.

Coi như chuyện này thì biết: Bữa kia tôi đang ngồi ở phòng sang với Dương-tướng-quân, theo như lệ thường có hai tên lính cầm khi-giờ lẫn hỏi, đứng bên hầu hạ và hộ vệ chúng tôi. Khi người ta là một vị đại-tướng Tàu, thì phải hộ-vệ nghiêm mật như thế mới được. Thình lình được tin báo rằng có hai vị võ-tướng xin vô bài kiến Dương-tướng-quân. Trong hai người đó, một người là ban thân của Dương con người kia thì chính là viên bộ-tướng, cách một năm trước, đã nổi lên làm phản, đuổi Dương-Sum ra khỏi Từ-xuyên đó. Từ bữa Dương-Sum lấy lại được Từ-xuyên thì viên bộ-tướng ấy bỏ trốn đầu Tây, không dám tới một mặt ra. Nay như cầm lại với người ban thân của Dương, nên chỉ và yên tâm, rồi Dương cũng mời ngồi ăn luôn thể.

Chúng tôi ngồi ăn như thường, Dương-Sum không gì để nói nữa lời về chuyện phản-đặc trước kia. Tôi thấy vậy, lấy làm bài-phục Dương-Sum lắm, và là cho cái thái-độ anh-hung cao trượng của Dương.

An-xang rồi, mọi người chúc tụng nhau rất là trên-trọng, hai viên võ-tướng kia ngó ý kính trong Dương-tướng-quân lắm.

Qua ngày bữa sau, tôi còn lấy làm quái lạ hơn nữa, là lần này tên bộ-tướng phản-đặc kia một mình đi tới yết-kiến Dương. Chắc hẳn và thấy bữa qua đến mà Dương không trách mớ gì chuyện xưa việc cũ, lại còn mời ngồi ăn coi như anh em, thì và vững lòng rằng Dương quên thù cũ mà không làm hại và dẫu, nên chỉ bữa nay và mới tới một mình.

Thiệt Dương-Sum từ 5 năm nớ như thường, lại cảm viên bộ-tướng ấy ở lại ăn cơm cùng mâm với chúng tôi.

Phải, tôi đang có việc buồn lắm anh ơi!

Nếu không phải là việc kín, việc đang giữa điểm anh em thì xin anh vui lòng thuật lại cho tôi biết với.

Văn-Anh bên thuật việc mới-chính Diệp giật tiền của ông Thanh-Nhan cho Trọng-Thiện nghe từ đầu đến cuối. Trọng-Thiện đợi cho Văn-Anh dứt lời rồi, thấy mới nói:

Cứ theo lời anh mới thuật cho tôi nghe, thì việc ấy cũng không có làm ngăn trở gì cho việc anh loan tình kia cả. Anh là một người trọng nghĩa, trọng tình, không ham giàu sang phú quý, thì vì dẫu cho ông già có Các-Hương có suy sụp thế nào, anh há lại lấy chớ đó mà lui bước?

Văn-Anh mỉm cười một cách chua chát rồi nói:

Đứng trước cái tình cảnh eo le như vậy, anh lại lĩnh cho tôi cớ gì thế thì nói có

Tôi nơi, lại có 5 người về ai dẫn tôi tới chỗ ngồi của Ngô-Bội-Phu. Lúc ấy Ngô đang đọc sách, nên trên bàn lẩy sách để ngoài ngang. Ngô lối 50 tuổi, mặt ốm mình gầy, nhưng cặp mắt tinh anh mà tướng tá coi oai vẻ lắm. Tên lính vệ sĩ vẫn theo bên gối tôi, chắc để phòng tôi không chừng tôi làm hai cho chủ mình chăng. Ngô đưa mắt liếc tôi, thì tên vệ sĩ cúi đầu đi ra, trong phòng chỉ còn tôi và Ngô với người bi-thợ của Ngô là M. Suez.

Tôi nói chuyện về tình hình chánh-trị quân-sự nước Tàu rất là tường-tất. Lại so sánh tình-trạng nước Tàu với các nước Âu-châu nữa. Ngô nghe lấy làm kính phục và mãn ý lắm.

Nói chuyện một lúc, Ngô mời tôi ăn cơm. Bữa đó có đồng khách tới dự tiệc. Ngô đứng dậy tự mình rót rượu mời mọi người, thật là lễ-phép và có tình chủ khách rất là thân yêu đầm ấm.

Tôi hỏi thăm người bi-thợ của Ngô, thì biết Ngô là người có tánh dân-dị và cần kiệm lắm. Bởi vậy tuy làm võ-tướng anh-hung, trong tay có binh-mã mấy chục muôn, thế mà thường ngày Ngô chỉ ăn bần như thường-phàm, trừ ra lúc nào có điếm-duyệt binh-mã, thì mới bận đồ vô-phước mà thôi.

Muốn kinh-dinh cuộc cách-mạng ở nước Tàu, tất nhiên phải có nhiều tiền mới được. Vì đó, tôi ở với Ngô ít lâu, liền cáo từ ra đi, định về Âu-châu kiếm tiền qua sắp đặt việc quân-sự cho Ngô.

(Còn tiếp) V. A.

TIN BẮC-KY Lông sót sáng của ông Ng-hừa-Nghi

Ông Huyện Nguyễn-hừa-Nghi ở làng Văn-diên, tỉnh Hà-dông, mới đây có xuất tiền nhà ra cất một cái trường học và 1 cái nhà-thương ở tại làng mình. Bữa 13 Jun, quan Thông-sứ Tholance và quan Tổng-đốc Hoàng-trọng-Phu cùng các quan viên ở Hà-nội đến làng Văn-diên để làm lễ khánh-thành trường và nhà thương của ông Nghi cho Chánh-phủ.

Quan Thông-sứ cảm ơn và khen lòng hảo-nghĩa của ông Huyện Nghi lung lắm.

Bồn-bào xin có lời thành thái khen tặng và khám phục cái lòng sốt sáng của ông Nghi đối với người đau ốm và bần-thiếu-niên nước nhà.

P. N. T. V. từ trường nhứt đến trường tư, trường nào cũng có bài hay, chuyện lạ, tin tức quan-hệ đáng đọc đáng xem cả.

Thôi, việc đầu còn có đó, để tôi suy nghĩ lại rồi sẽ tính. Hay giờ anh em ta nên dắt nhau ra «Phong-Tông» ăn cơm kéo kiến cần bưng là hay hơn hết.

(Còn tiếp)

Thật là khôi-lo

Thư đầu «gia nam Thủy Phong Đầu» này của bôn đương chế theo phép vì bôn chuyên rong thuốc tốt, nên thư đầu này tành chữ hay trừ khử là phong, chủ trị chứng bệnh nhức đầu, chóng mặt, bồn nua cảm mạo trong mình nóng nảy, những chứng bệnh không luận nam phụ lão ấu có bệnh cứ dùng thử đầu này. Trong uống ngoài thoa, thì thấy hay, chủ trị cảm mạo phong hàn, tay chân mỏi mệt, đau bụng, ợ mửa, trướng gió, ho hen, đăm sần, con nít ghê chốc, mưng mọt: cách dùng có chi rõ trong loa. Giá mỗi lọ 100.00 vé trong 0p. 20 vé nhỏ 0p. 10. Đại-ly: Thuở-Thu-Dương được phong n° 37 đường Marins Choloni. Tiềm chánh Quán Văn An, đường Ober N° 51 Namvian. (Tiềm lập trên 60 năm) danh tiếng.

TIÊU-THUYẾT CỦA P. N. T. V. VẬY MỚI TÌNH!

Tác giả: VIÊN-HOÀNH

(Tiếp theo)

Hành phúc?... Ấy là một điều khoái-lạc của con người mà đời ta sẽ không khi nào được hưởng. Sách có câu: «Mình» quân tương là tao phong đi, tài từ giai nhơn 16 ngộ nạn, «nhưng ta với Các-Hương có phải là tài từ giai nhơn gì đâu mà cũng bị Trời ghẹo trò! Lau này ta tình ở một mình cho đến già, vợ làm chi cho thêm rãnh buộc, con làm chi cho thêm nhọc nhằn, ta không lưu tâm ở gì đến đàn-bà con gái, thế chẳng là hay lắm sao? Đại-

đột thế nào từ khi đến nhà ông Thanh-Nhan ăn cơm, gặp gỡ Các-Hương, ta phải lòng, (a)hầm yêu trộm nhớ, ngày tưởng đêm mong, rồi ngày nay thì h ra ăn bánh vẽ như vậy. Lòng ta đã bị một vết thương, một vết thương tình, nó làm cho ta mê mẩn tình-thần, là tài ruột gan, biết chừng nào vết thương ấy mới lành cho được? Ta nghĩ in gần ông Tô bà Nguyệt vô cùng; để cho gặp nhau, biết nhau, yêu nhau, thương nhau làm chi, rồi lại cướp người

đây vừa đẹp.

«Sao mà coi bộ buồn rầu đơ vậy? Có lẽ có việc không hay nó mới xảy tới cho anh rồi đó phải không?

Văn-Anh với lát đặt ngồi đây vừa đẹp.

IMP. H. VIÉT ET FILS - SAIGON

Le Gérant: NGUYỄN-ĐỨC-NHẬN